

Ο κορονοϊός νίκησε τον πιο πιστό άνθρωπο του ποδοσφαίρου

Μάζευε τα άπλυτα αμισθί. Εβαζε από την τσέπη του και ταξίδευε με λεωφορείο, ενώ η ομάδα πετούσε. Για 33 χρόνια ο Γκαετάνο Λουόνγκο υπήρξε ότι πιο όμορφο στον κόσμο της μπάλας.

Σε ένα λουξ ξενοδοχείο, με τους πρωτοκλασάτους καλοπληρωμένους παίκτες γύρω του. Σε λίγες ώρες θα έβγαιναν στο γήπεδο για να πανηγυρίσουν για το πρωτάθλημα Βενεζουέλας. Ο προπονητής Νοέλ Σανβισέντε πήρε τον λόγο. Απαντες περίμεναν μία ομιλία ξεσηκωτική, που θα τους έδινε κίνητρο για τη νίκη και την κούπα. Αντιθέτως, είδαν τον κόουτς βουρκωμένο: «Ξέρετε κάτι; Αυτό δεν έχει υπάρξει ποτέ ξανά στην ιστορία της μπάλας. Ενας βοηθός να είναι ο σημαντικότερος στην κατάκτηση ενός τίτλου. Πάμε όλοι μαζί ένα δυνατό χειροκρότημα για τον γέρο».

Ετσι τον αποκαλούσαν όλοι, μιας και πάντα τους έλεγε ότι αφού παιδιά δεν έκανε, εκείνοι ήταν τα παιδιά του. Μα ο γέρος που δεν άντεχε τέτοιες συγκινήσεις, είχε ήδη βγει από την αίθουσα και ετοίμαζε τα παπούτσια των παικτών στα αποδυτήρια. Ήταν η αγαπημένη ρουτίνα του Γκαετάνο Λουόνγκο, ο οποίος έφυγε χτυπημένος από τον κορονοϊό, αλλά επί 33 χρόνια έζησε με την Καρακάς την πιο ξεχωριστή ποδοσφαιρική ιστορία του κόσμου. Γεννημένος στην Ιταλία, βρέθηκε μικρός στη Βενεζουέλα να κλωτσάει το τόπι. Ήταν σχετικά καλός, αλλά η χώρα βίωνε φτώχεια και οι ομάδες της Β' κατηγορίας δεν επέτρεπαν στους παίκτες τους να ζήσουν από την μπάλα. Ο Λουόνγκο επέλεγε άλλωστε

Το μόνο που ήθελε, ήταν να είναι κοντά στην Καρακάς και να φροντίζει τους παίκτες. Και η αγάπη του αυτή ανταμείφθηκε. Σταδιακά πήρε καλό μισθό, το club γιγαντώθηκε και μαζί πανηγύρισαν 12 πρωταθλήματα

να παίζει για την ομάδα της γειτονιάς, επειδή την είχε ο ιδιοκτήτης του τοπικού σούπερμαρκετ και έπαιρνε σε είδος ένα σωρό καλούδια για το σπίτι. Οποτε όμως τελείωνε τις υποχρεώσεις του, έτρεχε παραδίπλα να δει την αγαπημένη του Καρακάς, που επίσης έπαιζε στη Β κατηγορία. Ωσπου το 1988 κατάφερε και τρύπωσε σε μία προπόνηση. Χρειάζονταν ένα βοηθό κι εκείνος δεν έχασε την ευκαιρία. Αρχικά δεν έπαιρνε καν μισθό. Μάλιστα, επειδή τα χρήματα ήταν μετρημένα στο club, όταν έπρεπε η ομάδα να ταξιδέψει με αεροπλάνο, ο Λουόνγκο πήγαινε με το λεωφορείο. Ξεκινούσε την προηγούμενη μέρα και όταν έφτανε η αποστολή, εκείνος ήταν ήδη εκεί

και περίμενε τον προπονητή με τον καφέ στο χέρι, έτσι ακριβώς όπως τον προτιμούσε ο κόουτς.

Ο Λουόνγκο δεν κουραζόταν. Αντιθέτως, λάτρευε τα ταξίδια και σε πολλές περιπτώσεις έβαζε χρήματα από την τσέπη του γι' αυτά. Το μόνο που ήθελε, ήταν να είναι κοντά στην Καρακάς και να φροντίζει τους παίκτες. Και η αγάπη του αυτή ανταμείφθηκε. Σταδιακά πήρε καλό μισθό, το club γιγαντώθηκε και μαζί πανηγύρισαν 12 πρωταθλήματα και αμέτρητα ταξίδια στις διοργανώσεις της Νοτίου Αμερικής. Εφτασαν και μέχρι τα προημιτελικά του Κόπα Λιμπερταδόρες. Ο Ιταλός ήταν ο πιο ευτυχισμένος βοηθός που υπήρξε ποτέ.

Το 2019 όμως υπέστη έμφραγμα, καθώς μάζευε τα πράγματα από μία προπόνηση. Ο γιατρός του είπε ότι είχε φτάσει ο καιρός να αποσυρθεί και να ξεκουραστεί. Ο Λουόνγκο του απάντησε ότι θέλει να πεθάνει στο γήπεδο, παρακολουθώντας την ομάδα. Εκείνη τη χρονιά η Καρακάς τερμάτισε 1η. Και την ώρα της απονομής συνέβη κάτι μοναδικό. Ο προπονητής Νοέλ Σανβισέντε έριξε την ιδέα και οι παίκτες συμφώνησαν. Τον κάλεσαν κοντά τους και του έδωσαν την κούπα. Ο βοηθός της ομάδας ήταν ο πρώτος που τη σήκωσε στον αέρα.

«Ήταν η δεύτερη πιο ευτυχισμένη στιγμή μου στα γήπεδα. Η πρώτη ήταν η πρώτη μέρα που με δέχτηκαν να τους μαζεύω τις βρώμικες φανέλες από το πάτωμα», έλεγε βουρκωμένος αμέσως μετά τη στέψη. Τώρα όμως ο Γκαετάνο Λουόνγκο δεν θα βρίσκεται κοντά τους. Και άπαντες στην Καρακάς αισθάνονται μία ανασφάλεια, μιας και σε όλα τα πρωταθλήματά τους εκείνος ήταν εκεί, δίπλα τους. Ένα κενό που δεν γίνεται να καλύψει κανείς άλλος. Πώς άλλωστε θα γινόταν να αντικατασταθεί ο πιο πιστός βοηθός στην ιστορία της μπάλας;

Εντεκάχρονο παιδί-θαύμα παίζει σε ανδρική ομάδα!

Οπιτσιρικάς Έρικ Μάρσαλ μπορεί να είναι μόλις 11 ετών, όμως παίζει κανονικά στην ανδρική ομάδα της Γκαρ' ου της Λιβερίας. Το ποδόσφαιρο είναι αναμφίβολα ο βασιλιάς των σπορ, καθώς είναι ένα άθλημα που μπορεί να παίξει ο καθένας! Από μικρά παιδιά όλοι, λίγο πολύ βρεθήκαμε με μια μπάλα στα πόδια.

Όμως, ένα εντεκάχρονο παιδί... έχει τη δυνατότητα να παίζει σε αντρική ομάδα! Καλά διαβάσατε. Συνήθως, στα 11 χρόνια μας, παίζαμε στο δημοτικό με τους συμμαθητές μας, όμως ο πιτσιρικάς Έρικ Μάρσαλ έχει γίνει viral παγκοσμίως.

Κι αυτό, διότι παίζει στην αντρική ομάδα Γκαρ' ου, της Λιβερίας. Ο ίδιος παίρνει μέρος στην 4η κατηγορία και ξεχωρίζει

Ο ίδιος παίρνει μέρος στην 4η κατηγορία και ξεχωρίζει σαν τη μύγα μες στο γάλα. Καθώς η φανέλα και το σορτσάκι του είναι τεράστια. Κι όμως, αγωνίζεται κανονικά!

σαν τη μύγα μες στο γάλα. Καθώς η φανέλα και το σορτσάκι του είναι τεράστια. Κι όμως, αγωνίζεται κανονικά!

Ο μικρός Έρικ παίζει σε μια δύσκολη ομολογουμένως θέση, στα χαφ και δε δείχνει καθόλου ελλείψεις λόγω ηλικίας, παρότι παίζει με αντιπάλους... άνδρες!

Μάλιστα, σε ένα πρόσφατο ματς, η ομάδα του βρισκόταν πίσω στο σκορ με 0-2, μα μόλις μπήκε μέσα ο πιτσιρικάς-θαύμα, το σκορ έγινε 2-2.

Βέβαια, το ρεκόρ του νεότερου σε ηλικία παίκτη που αγωνίστηκε σε επαγγελματικό ματς, κατέχει ο Μαουρίσιο Μπαλντιβιέσο, από τη Βολιβία.

Το 2009, ο προπονητής και πατέρας του, τον έβαλε αλλαγή, ρίχνοντάς τον στη «μάχη», από τα 12 κιόλας χρόνια του!